

AVALUACIÓ I DIAGNÒSTIC DEL LLENGUATGE, LA PARLA I LA VEU

CODI ASSIGNATURA: 23872

1.- En l'avaluació funcional de la veu s'inclou l'observació de la postura corporal per valorar si

- a) Pot mantenir-se dret aguantant l'equilibri
- b) Manté l'eix vertical i horitzontal del cos perpendiculars a la base de suport
- c) Hi ha excés de tensió a nivell d'òrgans bucofonatoris
- d) Té trastorns de la marxa

2.- Quan parlem, el mode respiratori ha de ser:

- a) Nasal
- b) Bucal
- c) Mixte
- d) Diafragmàtic

3.- La valoració del timbre de veu és

- a) Objectiva
- b) Subjectiva
- c) Instrumental
- d) Cap és correcta

4.- Per valorar la coordinació fono respiratòria dividim:

- a) Màxim temps espiració/ Màxim temps inspiració
- b) Màxim temps espiració/ Màxim temps fonació
- c) Quantitat d'aire utilitzat en fonació
- d) Màxim temps espiració /s/

5.- El to fonamental d'una veu és:

- a) La freqüència a la que es parla
- b) La intensitat a la que es parla
- c) Una octava
- d) La tessitura de veu

6.- Quina de les següents opcions reuneix el grup de dades més rellevants per completar l'anamnesi de l'avaluació foniàtrica

- a) Història clínica, inici, manteniment i evolució de la disfonia, hàbits tòxics, entorn laboral, activitat vocal laboral i extra-laboral, extensió vocal.
- b) Història clínica, inici, manteniment i evolució de la disfonia, hàbits tòxics, entorn laboral, activitat vocal laboral i extra-laboral, coneixements musicals

- c) Història clínica, inici, manteniment i evolució de la disfonia, hàbits tòxics, entorn laboral, activitat vocal laboral i extra-laboral, factors personals que afectin al tractament.
- d) Història clínica, inici, manteniment i evolució de la disfonia, hàbits tòxics, entorn laboral, nivell d'estudis, factors personals que afectin al tractament.

7.- L'avaluació instrumental de la veu que ens permet valorar millor el funcionament dels mecanismes de la fonació és

- a) Laringoscòpia indirecta
- b) Videolaringoestroboscòpia
- c) Videofluoroscòpia
- d) Videolaringoscòpia

8.- L'avaluació més completa d'una disglossia inclou:

- a) Anamnesi, avaluació òrgans fono-articulatoris, avaluació funcions orofacials
- b) Anamnesi, avaluació musculatura orofacial, respiració, masticació
- c) Anamnesi, estructura òrgans bucofonatoris i articulació
- d) Anamnesi, avaluació òrgans fono-articulatoris, dentició i respiració

9.- Quina resposta reuneix les principals funcions neurovegetatives a valorar en un protocol d'avaluació de disglòssies:

- a) Respiració, deglució, articulació, oclusions.
- b) Fonació, respiració, masticació, dentició
- c) Deglució, articulació, respiració, presència de fisures
- d) Respiració, deglució, masticació, articulació, fonació

10.- La diferència entre rinolàlia oberta i rinolàlia tancada és:

- a) La primera indica hipercontracció vel paladar en fonemes nasals i la segona indica hipercontracció vel paladar en fonemes no nasals.
- b) La primera indica obertura vel paladar en fonemes nasals i la segona indica paràlisi del vel del paladar
- c) La primera indica ressonància nasal en fonemes nasals i la segona indica no ressonància nasal en fonemes no nasals.
- d) La primera indica ressonància nasal en fonemes no nasals. La segona indica no ressonància nasal en fonemes nasals.

11.- L'avaluació dels òrgans fonoarticularis en repòs inclou la valoració de la seva:

- a) Tonicitat i mobilitat
- b) Estructura i forma
- c) Mobilitat i estructura
- d) Posició i tonicitat

12.- Per valorar la tonicitat labial s'ha de:

- a) Observar els llavis en repòs
- b) Pressionar els llavis mentre estan en protusió
- c) Fer mossegar-se els llavis
- d) Cap és correcta

13.- Per valorar la tonicitat dels múscles masseters s'ha de

- a) Fer repetir la sil.laba /pa/ ràpidament
- b) Palpar i observar la resistència que ofereixen les galtes mentre el pacient les manté inflades
- c) Lateralitzar la llengua
- d) Separar els llavis mentre s'empassa aigua.

14.- Per valorar la mobilitat del paladar tou es demana:

- a) Emissió llarga de la /a/
- b) Emissió llarga de la /s/
- c) Succionar líquid d'una canya
- d) Repetir la sèrie pa-pe-pi-po-pu

15.- En quina d'aquestes opcions es citen tots els aspectes a avaluar en una disàrtria

- a) Respiració, musculatura facial, fonació, articulació, diadococinèsies, reflexe de deglució, intel.ligibilitat del discurs, prosòdia i ritme de la parla.
- b) Intel.ligibilitat articulatòria, respiració, veu, musculatura facial, estructuració del llenguatge, memòria i prosòdia.
- c) Característiques articulació, fonació, musculatura facial, diadococinèsies, deglució, ritme, denominació i entonació.
- d) Tipus/mode respiració, característiques veu, articulació, intel.ligibilitat general del discurs, prosòdia, morfosintaxi i ritme de la parla.

16.- Les diadococinèsies valoren l'habilitat per:

- a) Llegir en veu alta ràpidament.
- b) Lateralitzar la llengua dreta/esquerra alternativament
- c) Moure ràpidament els òrgans d'articulació entre dos punts alterns.
- d) Repetir paraules polisíl.labes ràpidament.

17.- Per valorar el grau d'intel.ligibilitat d'una parla disàrtrica s'aconsella:

- a) Enregistrar una mostra de parla espontània en video o cassette
- b) Lectura en veu alta de paraules, frases i text.
- c) Valoració per part d'un professional, un familiar i un desconegut d'una mostra de parla.

- d) Totes les opcions són correctes

18.- Per avaluar els mecanismes motors de la parla en una disàrtria:

- a) S'observen els moviments dels òrgans orofacials en parlar
- b) Es valora en repòs, en parlar i en fer pràxies el moviment i la tonicitat de musculatura facial, mandibular, lingual, palatofaríngia, laríngia.
- c) Es fan fer pràxies orofacials
- d) Es demana una electromiografia

19.- La prova instrumental que ens dóna més dades per l'avaluació de la disfàgia orofaríngia és:

- a) La palatografia
- b) L' electromiografia
- c) La manometria
- d) La videofluoroscòpia

20.- El ritme de parla en una disàrtria generalment s'avalua a partir de:

- a) Pràxies bucofonatòries
- b) Repetició d'una sèrie automàtica a diferents velocitats
- c) Cantar una cançó
- d) Repetir frases amb diferents entonacions

21.-La incapacitat massiva de fluència, amb una articulació molt afectada, inclús absència de parla i amb comprensió normal o molt pròxima a la normal es defineix com:

- a) Trastorn del dèficit de programació fonològica
- b) Trastorn pragmàtic-semàntic.
- c) Dispràxia verbal
- d) Disfluència.

22.-Si algú diu “ la mestra escriu a la botifarra” està fent:

- a) Una assimilació
- b) Una parafàsia semàntica
- c) Una parafàsia fonètica
- d) Una hipergeneralització.

23.-La disnòmia és:

- a) Dificultat adquirida per evocar paraules
- b) Dificultat en l'evocació principalment de noms propis
- c) Dificultat d'evocar paraules no adquirida
- d) 1 i 2 són correctes.

24.En quin trastorn es dona una dificultat per a la interpretació de missatges tenint en compte el contexte, i resultant així una interpretació excessivament literal:

- a) En el dèficit lèxic-sintàctic

- b) Als trastorns fonològics
- c) En el trastorn semàntic-pragmàtic
- d) Cap de les respostes és correcta.

25.-Quin d'aquests factors inclinaria el diagnòstic cap a una disfèmia més que cap a una disfluència normal de la infància:

- a) El bloqueig muscular quan s'intenta parlar.
- b) La repetició de síl·labes a l'inici de paraula sense un important bloqueig muscular
- c) Els antecedents de quequeig a la família
- d) 1 i 3 són correctes.

26.-Quina de les següents es considera una alteració de la fluïdesa de la parla:

- a) La taquilàlia
- b) La bradilàlia
- c) La disfèmia
- d) Totes les respostes són correctes

27.-Als trastorns fonològics:

- a) Els errors són fixes.
- b) Els errors són variables.
- c) Hi ha més dificultat a les paraules llargues.
- d) 2 i 3 són correctes.

28.-En quin trastorn de llenguatge es dona una comprensió del llenguatge oral severament afectada o inclús absent una expressió limitada a frases curtes o paraules úniques o totalment absent, una articulació alterada i una fluïdesa verbal pertorbada

- a) En el trastorn de programació fonològica
- b) En el dèficit lèxic-sintàctic
- c) En l'agnòsia auditiva verbal
- d) En la paràlisi cerebral infantil

29.- La parla fluent amb ocasional pseudo-quequeig per dificultat d'evocació, articulació normal, jargó fluent en el nen petit, amb sintaxi immadura i dificultat per les formulacions complexes i amb una comprensió deficient dels enunciats complexes es defineix com:

- a) Trastorn fonològic.
- b) Trastorn pragmàtic-semàntic.
- c) Dispràxia verbal.
- d) Trastorn lèxic-sintàctic.

30.-Quan un nen diu "tastanaga" enlloc de "pastanaga" està fent:

- a) Elissió
- b) Assimilació
- c) Hipergeneralització.
- d) 1 i 2 són correctes.

